

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA V
Prokofievova 4, 851 01 Bratislava 5

Číslo: 2 Pv 35/15/1105
EEČ: 2-12-242-2016

Bratislava V 16.05.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: Trestný čin úverový podvod podľa § 250a odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 576/2004 Zbierky zákonov
Trestný čin krádež podľa § 247 odsek 2 písmeno a Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov
Trestný čin porušovanie domovej slobody podľa § 238 odsek 2 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- Trestný čin úverový podvod podľa § 250a odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 576/2004 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

1. dňa 20.12.2004 v Bratislave, na Námestí 1. mája číslo 15, prostredníctvom XXXXX, obchodnej zástupkyne Pohotovosť, s.r.o. so sídlom v Bratislave, na Pribinovej 25, vypísala žiadosť o úver ku ktorej doložila nepravdivé potvrdenie o zamestnávateľovi XXXXX, spoločnosť s ručením obmedzeným, a potvrdenie o výške príjmov, na základe ktorých s ňou uvedená spoločnosť dňa 21.12.2004 spísala zmluvu o úvere číslo 1360411 a poskytla jej hotovosť vo výške 14.000 korún slovenských (464,71 €), ktorú sa zaviazala splácať o navýšený poplatok vo výške 11.200 korún slovenských (371,77 €) v desiatich mesačných splátkach počnúc

dňom 21.1.2005, pričom ani jednu z dohodnutých splátok neuhradila a týmto spôsobom vylákala od poškodenej spoločnosti Pohotovosť, akciová spoločnosť, úver tým, že ich uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru, a spôsobila tak poškodenej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. so sídlom v Bratislave, na Pribinovej 25 škodu vo výške 14.000 korún slovenských (464,71 €),

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno c Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- Trestný čin krádež podľa § 247 odsek 2 písmeno a Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov
- Trestný čin porušovanie domovej slobody podľa § 238 odsek 2 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 227/2005 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

2. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obvinenými XXXXX a XXXXX dňa 17.1.2003 v čase od 13.00 hodiny do 14.00 hodiny na XXXXX v Bratislave vykonali krádež vlámaním do bytu poškodenej XXXXX, narodenej XXXXX, trvale bytom XXXXX, a to tak, že vylákali z bytu poškodenej jej matku XXXXX, narodenú XXXXX, bytom XXXXX, a následne nato vylákali z bytu aj maloletú dcéru poškodenej XXXXX, narodenú XXXXX, a potom za použitia odcudzených kľúčov si otvorili dvere do bytu poškodenej a odcudzili televízor značky Daewo, videorekordér Toshiba, dekodér, hru Playstation, hifi vežu značky Sony, šperky zo žltého kovu a mobilné telefóny značky Sony a Nokia, čím poškodenej XXXXX spôsobili škodu vo výške 37.000 korún slovenských (1.228,17,-Eur),

lebo je nepochybné, že skutok nespáchala obvinená.

Odôvodnenie:

Policajný orgán Policajného zboru pod spisovou značkou ORP-44/Pst-2003-V dňa 28.01.2003 podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a dňa 31.03.2003 podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX, XXXXX a XXXXX (v súčasnosti XXXXX) pre trestný čin krádeže podľa § 247 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 v súbehu s porušovaním domovej slobody podľa § 238 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 spáchaných spolupáchatelstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a pod spisovou značkou ORP-1603/SMv-OSV-B1-2005 dňa 09.06.2005 podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie

XXXXX (v súčasnosti XXXXX) pre trestný čin úverového podvodu podľa § 250a odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

Trestné stíhanie pre oba skutky boli dňa 04.08.2006 v zmysle § 21 odsek 3 Trestného poriadku spojené na spoločné konanie, pričom vyšetrovanie v súčasnosti vedie vyšetrovateľ Policajného zboru Odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave pod spisovou značkou KRP-45/OVK-BA-2011, ktorý dozorujúcemu prokurátorovi predložil na vec sa vzťahujúci vyšetrovací spis k vykonaniu previerky. Preskúmaním celého spisového materiálu som zistil, že trestné stíhanie voči obvinenej XXXXX (predtým XXXXX) je dôvodné zastaviť v časti skutku v bode 1 podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku a vo vzťahu ku skutku v bode 2 podľa § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa § 250a odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 trestný čin úverového podvodu spácha ten, kto vyláka od iného úver alebo záruku na úver tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí škodu nie malú alebo získa pre seba prospech nie malý.

Podľa § 247 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 trestného činu krádeže sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak škodu nie nepatrnú a taký čin spácha vlámaním.

Podľa § 238 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 trestný čin porušovania domovej slobody spácha ten, kto neoprávnene vnikne do domu alebo do bytu iného alebo tam neoprávnene zotrvá, ak použije pri čine násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia, alebo ak prekoná prekážku, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu.

Podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých osôb, zodpovedá každá z nich, ako by trestný čin spáchala sama (spolupáchatelia).

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

Pokiaľ sa jedná o posúdenie stíhaného **skutku v bode 1**, právne kvalifikovaného ako trestný čin úverového podvodu podľa § 250a odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, je aj s poukazom na aktuálne zaužívanú prax orgánov činných v trestnom konaní potrebné uviesť, že pri posudzovaní trestného činu úverového podvodu z pohľadu materiálneho je podstatné i dodržanie či nedodržanie obvyklej miery opatrnosti na strane poškodeného, pretože môže byť až dôvodom nenaplnenia znakov objektívnej stránky trestného činu podvodu, t.j. zavinenie poškodeného, resp. nedodržanie obvyklej miery opatrnosti z jeho strany môže byť tak zásadné, že vylučuje naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu a pôjde len o občianskoprávnu problematiku, kde riešenie sporných otázok bude spadať výhradne do kompetencie súdov v civilnom konaní.

Povinnosť dodržiavať obvyklú mieru opatrnosti má každý (teda aj poškodený) a táto povinnosť vyplýva napr. aj z § 415 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého si každý musí počínať tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Predmetné ustanovenie sa vzťahuje na všetkých účastníkov občianskoprávných vzťahov, bez ohľadu na to či ide o fyzické alebo právnické osoby.

Obvyklú, či bežnú mieru opatrnosti je možné definovať tak, že nejde o „uviedenie do omylu“ v zmysle základnej skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu podľa § 250a Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ak nepravdivosť tvrdenia je možné rozpoznať bez vynaloženia špeciálneho úsilia, ktoré inak v obdobných prípadoch nie je bežné.

Pripomínam, že v tomto konkrétnom prípade z vykonaného dokazovania vyplynulo úplné zanedbanie dodržania aspoň elementárnej miery opatrnosti zo strany poškodenej spoločnosti, čo podčiarkuje aj skutočnosť, že obvinená ako žiadateľka o úver predložila popri občianskom preukaze č. XXXXX vydanom dňa 15.12.2004 k žiadosti aj pracovnú zmluvu so spol. XXXXX, s.r.o., zo dňa 25.05.2002, ktorá teda bola uzatvorená viac ako dva roky predtým, ako bol predkladaný občiansky preukaz vôbec vydaný.

Osobitne v prípadoch obchodných spoločností poskytujúcich úvery a pôžičky nebankovým spôsobom je nevyhnutné skúmať okolnosti a príčiny vzniku škody na ich majetku v dôsledku porušenia základných povinností ich zamestnancov vyplývajúcich zo zákona alebo z pracovnej zmluvy a to preskúmať pravdivosť údajov prezentovaných v žiadostiach o uzatvorenie úverových zmlúv. Tento záver vyplýva aj z aktuálnej rozhodovacej činnosti súdov, podľa ktorej nedodržanie obvyklej miery opatrnosti u účastníka súkromno-právneho vzťahu vylučuje záver o existencii zákonných znakov (objektívnej stránky) trestného činu podvodu. V tejto súvislosti poukazujem napr. na rozsudok NS SR sp. zn. 2 Tdo V 21/2013 zo dňa 04.02.2014 alebo uznesenie NS SR sp. zn. 3 Tdo 15/2014 zo dňa 03.12.2014.

V prípade včasného preverenia uvádzaných údajov zo strany poškodenej spoločnosti, aspoň tak triviálnym spôsobom, ako je porovnanie súladu dvoch predložených dokladov alebo preverenie pracovného pomeru u samotného

zamestnávateľa by nikdy k posudzovanému sporu a poškodenou spoločnosťou avizovanému uvedeniu do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru nedošlo. Skontrolovanie či preverenie údajov by pritom nepochybne nepredstavovalo neobvyklé úsilie zo strany obchodnej spoločnosti, pri vynaložení ktorého sa mohla vyhnúť neistému obchodu a v konečnom dôsledku finančnej strate.

Vzhľadom k uvedenému bolo potrebné trestné stíhanie obvinenej XXXXX (predtým XXXXX) pre skutok v bode 1 právne kvalifikovaný ako trestný čin úverového podvodu podľa § 250a odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zastaviť, pretože na základe vyhodnotenia dôkazov zadovážených v priebehu prípravného konania v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, tak jednotlivo ako i v ich súhrne, v rámci trestného konania som dospel k nepochybnému záveru, že predmetný skutok nie je trestným činom a nie je ani dôvod na postúpenie veci.

Pokiaľ sa jedná o posúdenie stíhaného **skutku v bode 2** je potrebné konštatovať, že trestné stíhanie je vedené na základe dôkazov vykonaných ešte pred vznesením obvinenia, najmä na základe výsluchu poškodenej XXXXX, svedkov XXXXX, XXXXX, XXXXX, a v súčasnej dobe spoluobvinených XXXXX a XXXXX.

Je potrebné zdôrazniť, že výpovede XXXXX a XXXXX v postavení svedkov z dôvodu zmeny ich procesného postavenia na obvinených nie sú v trestnom konaní upotrebitelné a pri rozhodovaní po vznesení obvinenia nie je možné na ne vôbec prihliadať.

Po vznesení obvinenia všetci traja obvinení spáchanie stíhaného skutku v bode 2 popreli. Obvinený XXXXX uviedol, že nejaké veci z predmetného bytu vzal obvinený XXXXX. Údajne sa jednalo o jeho veci, ktoré on sám kúpil. XXXXX ho mal poprosiť aby dieťa nachádzajúce sa v byte vzal von a nakúpil jej sladkosti čo spravil. Toto jeho tvrdenie ja však v príkrom rozpore s výpoveďou samotnej XXXXX, rodenej XXXXX, ktorá uviedla a pri rekognícii ako osobu, s ktorou v ten deň odišla z bytu, označila obvineného XXXXX. Ten vypovedal, že sprostredkovane sa dozvedel o tom, že krádež mal vykonať rus Šamil (obvinený XXXXX). Obvinená XXXXX, rodená XXXXX, uviedla, že spoluobvinených ani poškodené nepozná, o vykradnutí nejakého bytu v Petržalke nevedela, nepozná ani adresu XXXXX.

Poškodená XXXXX bola v rámci prípravného konania vypočutá trikrát a to v priebehu roku 2003, všetky výsluchy však boli vykonané ešte pred vznesením obvinenia a jej opätovný výsluch, použiteľný v konaní pred súdom realizovať nie je možné, keďže podľa zistených skutočností menovaná dňa 04.02.2011 zomrela. Dňa 21.12.2014 zomrela i jej dcéra XXXXX, rod. XXXXX, ktorá bola k veci rovnako vypočutá len pred vznesením obvinenia ešte v roku 2003.

XXXXX bola vypočutá po vznesení obvinenia ako svedok dňa 08.09.2011 a 09.07.2012 – v prvom prípade bez upovedomenia obvinených o termíne výsluchu, v druhom prípade za prítomnosti obhajcu obv. XXXXX, avšak bez upovedomenia spoluobvinených XXXXX a XXXXX. Procesne perfektne bol vykonaný až jej výsluch v procesnom postavení poškodenej dňa 17.12.2015, kedy uviedla, že ako právny nástupca nebohých XXXXX a XXXXX sa k trestnému konaniu nepripája a škodu

spôsobenú krádežou uhradiť nežiada.

Svedkyňa XXXXX bola k veci vypočutá len v štádiu konania pred vznesením obvinenia, o stíhanom skutku však má len sprostredkované informácie a v záujme hospodárnosti konania sa jej opätovný výsluch nejaví nevyhnutným.

Nepriamy dôkaz v podobe rekognície spoluobvineného XXXXX ako osoby, ktorá XXXXX zaviedla z bytu do pohostinstva kde ju nechala, učinenej svedkyňou podľa predložených fotografií v roku 2003, v jej veku necelých 10 rokov, sám o sebe nepovažujem v tejto veci za dôkaz odôvodňujúci ďalšie trestné stíhanie obvineného, zvlášť s poukazom na ostatnú výpoveď menovanej, pri absencii ďalších dôkazov podporujúcich domnienku, že obvinená XXXXX (predtým XXXXX) mohla na stíhanom trestnom čine (skutok v bode 2) participovať, ako aj v kontexte s výpoveďami jednotlivých obvinených, či obsahom výpovedí vyššie uvedených svedkov, z ktorých vyplývajú zväčša len sprostredkované informácie alebo domnienky, bez uvedenia konkrétnych skutočností priamo smerujúcich proti obvinenej.

V rámci vyšetrovania sa teda doposiaľ nepodarilo zabezpečiť ani jeden usvedčujúci výsluch procesne upotrebiteľný v konaní pred súdom alebo priamy dôkaz, o ktorý by bolo možné prípadne oprieť obžalobu a ktorý by preukazoval skutočnosť, že stíhaného skutku v bode 2 sa mala dopustiť práve obvinená XXXXX (predtým XXXXX), pričom v súčasnosti za daných okolností už ani nie je dôvodné zabezpečenie ďalších relevantných dôkazov očakávať.

Výsledky vyšetrovania svedčia o závere, že skutok v bode 2 sa stal a je trestným činom, avšak nebolo preukázané, že sa ho dopustila obvinená, kde svoj názor opieram o vyššie uvedenú skutkovú a dôkaznú analýzu prípadu.

Vzhľadom k uvedenému bolo potrebné trestné stíhanie obvinenej XXXXX (predtým XXXXX) pre skutok v bode 2 právne kvalifikovaný ako trestný čin krádeže podľa § 247 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 v súbehu s porušovaním domovej slobody podľa § 238 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 spáchaných spolupáchateľstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia podľa § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zastaviť, pretože na základe vyhodnotenia dôkazov zadovážených v priebehu prípravného konania v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, tak jednotlivo ako i v ich súhrne, pri zohľadnení ich procesnej použiteľnosti v konaní pred súdom, v rámci trestného konania som dospel k nepochybnému záveru, že obvinená nespáchala tento skutok kladený jej za vinu.

S poukazom na uvedené skutočnosti som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Matúš Kuril
prokurátor